

RÅDETS DIREKTIV

af 16. december 1991

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons

(91/671/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De eksisterende lovbestemmelser vedrørende obligatorisk
anvendelse af sikkerhedsseler udviser betydelige forskelle
fra medlemsstat til medlemsstat, og de bør derfor harmoni-
seres;

den obligatoriske anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer
på under 3,5 tons bør harmoniseres, således at føreres og
passagerers sikkerhed under kørslen øges;

direktiv 76/115/EØF ⁽⁴⁾ og 77/541/EØF ⁽⁵⁾ omhandler
de tekniske krav til sikkerhedsseler i motordrevne køre-
tøjer, men ikke deres anvendelse;

ved resolution af 19. december 1984 ⁽⁶⁾ forpligtede Rådet
og repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske
Fællesskabers medlemsstater, forsamlet i Rådet, sig til at
sørge for, at forslag vedrørende færdselssikkerhed vedtages
hurtigt, og opfordrede Kommissionen til at forelægge for-
slag herom;

i Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende færdselssik-
kerhedsområdet ⁽⁷⁾, opfordres der til, at anvendelse af
sikkerhedsseler for samtlige passagerer, herunder også
børn, på alle pladser i personkøretøjer (undtagen i offent-
lige transportmidler) og ved kørsel på alle veje gøres
obligatorisk;

det bør gøres obligatorisk at anvende fastholdelsesanord-
ninger for børn på sæder, der er forsynet med sikkerheds-
sele;

indtil der er vedtaget harmoniserede fællesskabsnormer for
fastholdelsesanordninger for børn, skal de normer, der er i
overensstemmelse med medlemsstaternes nationale forskrif-
ter, anerkendes af alle de øvrige medlemsstater;

undersøgelser viser endvidere, at bagsædepassagerer er
næsten lige så udsat som personer på forsæderne, såfremt
der ikke anvendes sikkerhedssele, samt at bagsædepassage-
rer, der ikke anvender sikkerhedssele, påfører personer på
forsæderne en øget risiko for at pådrage sig kvæstelser i
tilfælde af en ulykke; antallet af dødsfald og tilskadekomne
vil således kunne nedbringes yderligere, såfremt anvendelse
af sikkerhedsseler på bagsæderne gøres obligatorisk;

fristen for iværksættelse af de i dette direktiv omhandlede
foranstaltninger bør levne tilstrækkelig tid til gennemførel-
sen af disse, især for de medlemsstaters vedkommende,
hvor der endnu ikke findes bestemmelser på dette om-
råde —

⁽¹⁾ EFT nr. C 298 af 23. 11. 1988, s. 8, og
EFT nr. C 308 af 8. 12. 1990, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 220, og
EFT nr. C 240 af 16. 9. 1991, s. 74.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 26. 6. 1989, s. 52, og
EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 56.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 76/115/EØF af 18. december 1975 om tilnær-
melse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler
forankring i motordrevne køretøjer (EFT nr. L 24 af 30. 1.
1976, s. 6), senest ændret ved direktiv 90/629/EØF (EFT
nr. L 341 af 6. 12. 1990, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/541/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes
tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler
og fastholdelsesanordninger i motordrevne køretøjer (EFT nr.
L 220 af 29. 8. 1977, s. 95), senest ændret ved direktiv
90/628/EØF (EFT nr. L 341 af 6. 12. 1990, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT nr. C 341 af 21. 12. 1984, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984, s. 38, og
EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle motordrevne køretøjer i klasse M1, M2 (bortset fra bagsæderne og bortset fra køretøjer med en tilladt totalvægt på mere end 3,5 tons og køretøjer med særlige ståpladser) og N1 (bortset fra bagsæderne) som defineret i bilag I til direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst fire hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på over 25 km/t.

2. I dette direktiv forstås ved:

- 1) sikkerhedssele eller sele: et arrangement af gjorde med lukkebeslag, justeringsanordninger og befæstigelsesbeslag, som kan forankres i et køretøj, og som er konstrueret til at hindre eller formindske risiko for kvæstelser for brugeren under pludselig reduktion af køretøjets hastighed eller sammenstød, idet det begrænser kroppens bevægelsesmuligheder; dette arrangement betegnes under et som et «sæt»; denne betegnelse indbefatter også enhver anordning, som virker energiabsorberende, samt retractorer
- 2) fastholdelsesanordning: en anordning, der er en kombination af et sæde, som er fæstnet til køretøjets stel på passende måde, og en sikkerhedssele, hvoraf mindst ét forankringspunkt er fæstnet til sædet
- 3) sæde: en opbygning, herunder polstring, uanset om den indgår som del i køretøjets opbygning, der tjener som siddeplads for en voksen person, idet betegnelsen dækker såvel et enkelt sæde som den del af et udelst sæde, der svarer til én siddeplads.

Artikel 2

Medlemsstaterne sørger for, at føreren og passagerer, der benytter sæderne i de i artikel 1 omhandlede kørtøjer, under kørslen anvender sikkerhedsseler eller en typegodkendt fastholdelsesanordning, når de sidder på sæder, der er forsynet hermed. Bagsædepassagererne skal fortrinsvis benytte de sæder, der er forsynet med seler eller en anordning.

(1) Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1), senest ændret ved direktiv 87/403/EØF (EFT Nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44).

Medlemsstaterne sørger for, at børn under tolv år med en legemshøjde under 150 cm, som benytter sæder, der er forsynet med sikkerhedsseler, fastholdes af en typegodkendt fastholdelsesanordning, som passer til barnets legemshøjde og vægt. Disse sæder skal benyttes frem for andre.

Når en sådan anordning er typegodkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, betragtes den som godkendt i de andre medlemsstater.

Artikel 3

Bestemmelserne i dette direktiv finder ligeledes anvendelse på førere og passagerer i køretøjer, der er indregistreret i tredjelande, når disse kører i Fællesskabet.

Artikel 4

1. Uanset artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne på deres område tillade, at børn på tre år og derover, som benytter sæderne i de i artikel 1 omhandlede køretøjer, fastholdes af en sikkerhedssele eller en anden fastholdelsesanordning, der er typegodkendt for voksne.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes i tilfælde, som fastsættes i den nationale lovgivning, på deres område tillade, at børn under tre år, som benytter, bagsæderne, ikke er fastholdt af en fastholdelsesanordning, der er tilpasset deres legemshøjde og vægt, hvis børnene befordres i et kørtøj, hvor en sådan anordning ikke er til rådighed.

Artikel 5

Fra forpligtelserne i artikel 2 undtages personer, der ved en lægeattest, som er udstedt af de kompetente myndigheder, af alvorlige lægelige årsager er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedssele. Lægeattester, der er udstedt af en medlemsstats kompetente myndigheder, er også gyldige i de øvrige medlemsstater; gyldighedsperioden skal være anført i lægeattesten, som på forlangende skal forevises en person, der er bemyndiget til at kontrollere denne i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters gældende bestemmelser herom. Den skal bære følgende symbol:

Artikel 6

Medlemsstaterne kan med Kommissionens godkendelse indrømme andre fritagelser end de i artikel 5 omhandlede med henblik på:

- at tage hensyn til særlige fysiske forhold eller særlige omstændigheder i et begrænset tidsrum
- at gøre det muligt at udøve visse erhvervsmæssige funktioner på en effektiv måde
- at sikre, at aktiviteter i forbindelse med håndhævelse af lov og orden, sikkerhed og nødstilfælde kan fungere bedst muligt.

Artikel 7

Kommissionen forelægger inden den 1. august 1994 en rapport om anvendelsen af dette direktiv, blandt andet med henblik på en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at udbygge foranstaltningerne for at opnå større sikkerhed, og om der er behov for yderligere harmonisering. Rapporten ledsages i givet fald af forslag. Rådet træffer hurtigst muligt med kvalificeret flertal afgørelse om disse forslag.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter, efter samråd med Kommissionen, de nødvendige love og administrative bestemmelser i

kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1991.

På Rådets vegne

H. MAIJ-WEGGEN

Formand